

[Arbejdsministeren]

fortsat udvikling med et dalende fødselstal. Derfor vil jeg fastholde den bedømmelse, som jeg kom med i mit første indlæg. Jeg tror, at selv om jeg ikke har partiet venstre med mig i denne grundholdning, har jeg i hvert fald venstres vælgere og det store flertal i befolkningen bag mig.

Formanden:

Jeg henstiller, at man stærkest muligt koncentrerer sig om de forslag, der er til behandling.

Bertel Haarder (V):

Arbejdsministeren udtrykte stor bekymring over, at børnetallet falder, og dertil sagde jeg: spar bekymringen. Det var da meget værre, hvis det blev ved med at stige. Jeg kunne ikke drømme om at sige, at det er godt, at børnetallet falder. Jeg siger blot som liberal: spar alle disse socialdemokratiske bekymringer for, hvad der måske kan blive et problem, og hvad vi måske skal nedsætte nye kommissioner og udvalg til at finde ud af, sådan som vistnok socialforskningsinstituttets direktør havde tænkt sig. Altså, spar disse bekymringer og lad folk selv finde ud af, hvor mange børn . . .

Formanden:

Jeg henstiller, at man siger mindst muligt om det, der ligger uden for forslagene.

Bertel Haarder (V):

Undskyld. Arbejdsministeren brugte megen tid på dette spørgsmål.

Formanden:

Ja, det gjorde den nuværende taler også i første omgang, men nu må det være slut.

Bertel Haarder (V):

Min indstilling er kort sagt den, at vi ikke skal beklage, at folketallet ikke længere stiger. Så er det vist sagt sådan, som det skulle siges.

Melchior (CD):

Jeg håber, formanden vil tillade, jeg siger en enkelt sætning . . .

Formanden:

Ja, kun en enkelt. (*Munterhed*). Det er alvor.

Melchior (CD):

Jeg har altid taget formanden endda meget alvorligt.

Men jeg vil gerne, eftersom formanden jo ikke har hørt den debat, der har været, men kommer ind midt i en debat

Formanden:

Det er bemærkninger, jeg helst ikke så udtalt.

Melchior (CD):

Ja vel, det tager jeg til efterretning.

Formanden:

Jeg har hørt debatten.

Melchior (CD):

Det tager jeg til efterretning.

Jeg vil gerne knytte den bemærkning til det, hr. Bertel Haarder nu sagde sidst, at jeg tror, han husker sine egne ord forkert, for han gik så langt som til at sige, at vi skulle blive et eksempel for andre nationer med hensyn til at holde fødselstallet nede. Derfor tror jeg, at når hr. Bertel Haarder får lejlighed til at læse, hvad han sagde, må han erkende, at han ikke nøjedes med at sige, at vi skulle være glade for, at det ikke stiger.

Derudover har jeg kun nogle få bemærkninger, og det er især til ordføreren for forslagsstillerne. Hun talte om, at det ikke var så godt for børn at få 7 års skolegang og så skulle ud at bestille noget, ud i lære. Det er jeg helt enig med forslagsstilleren i. Jeg blev selv taget ud efter 7 års skolegang, eller det var måske 8 – det er ligegyldigt, jeg var 14 år gammel – og blev puttet i lære, jeg er nemlig ud af en børneflokk på 6, og der var ikke råd til at lade mere end den ældste studere, i hvert fald ikke i første omgang. Jeg har aldrig anfægtet værdien af en god uddannelse, af megen uddannelse, af alsidig uddannelse, af frihed til at vælge uddannelse og af retten til at satse om i uddannelse, men derfra og til at sige, at der ikke skal være nogen planlægning på uddannelsesområdet, er et langt skridt; det er da noget helt andet.

Forslagsstilleren kunne ikke forstå, hvad det var, jeg havde delt ministerens anskuelse